

KIM SLATER s-a născut în Nottingham și a studiat scrierea creativă. A debutat în 2014 cu *Smart*, pentru care a primit mai multe premii. *Un cuvânt din șapte litere* este al doilea roman al său, apărut în 2016. I-au mai urmat *928 Miles from Home* (2017) și *The Boy Who Lied* (2018).

KIM SLATER

UN CUVÂNT DIN ȘAPTE LITERE

Traducere din limba engleză
de Mădălina Ivoniciu

youngart

Mulțumiri redactorilor Kalsuma Bibi și Shaju Hekim pentru feedback-ul lor și de asemenea lui Nick de Somogyi, redactorul cu ochi de vultur care a lucrat atât la *Smart*, cât și la *Un cuvânt din șapte litere*.

Aș vrea să mulțumesc din suflet tuturor bibliotecarilor minunați care îmi susțin și îmi recomandă cărțile, tinerilor din multele școli și academii pe care le-am vizitat și celor care m-au votat pentru *Smart* la atât de multe distincții... Abia aştept să vă întâlnesc pe și mai mulți dintre voi anul viitor.

Ultimele, dar nu cele de pe urmă, mulțumiri ÎNTREGII mele familiei extinse, pentru că mă susține și crede în mine, în special minunata mea mamă și fiica mea extraordinară, Francesca, pentru periodicele conversații de încurajare, și soțului meu, Mac, care este piatra mea de temelie și, printre alte o mie de lucruri pe care le face ca să-mi ușureze viața, mă alimentează constant cu cești de ceai când mă închid în fiecare zi să scriu!

Dacă ai vrea mai multe informații despre sau ajutor în legătură cu oricare dintre problemele discutate în carte, există multe resurse excelente care pot fi accesate prin căutare online, sau, alternativ, cere-i ajutorul unui bibliotecar, părinte sau profesor.

Într-un final, îți mulțumesc TIE pentru că ai citit *Un cuvânt din șapte litere*! Dacă îți-a plăcut cartea, contactează-mă pe Twitter, site-ul meu sau pe pagina mea de Facebook pentru a fi la curent cu ultimele noutăți despre ce scriu!

www.kimslater.com

Cuprins

	Scrabble e un joc de cuvinte faimos care se joacă cu o sută de piese	10
	Dintre cele o sută de piese cu litere în joc, două sunt goale	13
	Tabla de Scrabble este compusă din pătrate individuale mai mici, care alcătuiesc împreună un careu mare, tip grilă	16
	Tabla de joc are exact cincisprezece pătrățele pe verticală și cincisprezece pe orizontală	25
	Fiecare literă poate avea un punctaj diferit atunci când e jucată	30
	Pieselete goale au valoare zero	35
	În primul stadiu al jocului, fiecare jucător extrage, pe nevăzute, o piesă din săculeț	39
	Jetonul cel mai aproape de „A“ câștigă și acel jucător are dreptul de a începe jocul	44
	Jucătorul care alege piesa goală va începe automat primul	52
	Primul cuvânt trebuie plasat în centrul tablei, folosind pătratul cu steluță	57

11	Pătratul-steluță din mijlocul tablei aduce primului jucător un scor de cuvânt dublu	61
12	Următoarele cuvinte jucate se vor forma pe pătrătele adiacente	67
13	De la cuvântul jucat inițial se pot forma cuvinte în orice direcție	70
14	Jucătorilor le vine rândul în sensul acelor de ceasornic	75
15	Jucătorii pot juca doar un cuvânt pe tură	80
16	După fiecare rundă, jucătorii aleg alte piese din săculeț	84
17	Jucătorii trebuie să aibă șapte piese pe suport pe tot parcursul jocului	92
18	Dacă un jucător reușește să-și folosească toate piesele de pe suport – șapte litere – acest lucru se numește „bonus bingo“	102
19	Scorul de la bonusul bingo valorează cincizeci de puncte și se adaugă la valoarea cuvântului jucat	105
20	Un pătrat albastru-deschis dublează punctajul piesei așezate pe el	109
21	Dacă două pătrate de cuvânt triplu sunt folosite în același cuvânt, valoarea totală a cuvântului trebuie înmulțită cu nouă pentru a obține scorul final	115
22	Un pătrat albastru-închis triplează valoarea literiei așezate pe el	119
23	Există patru pătrate de literă dublă pe tablă	122

24	Pătratele care triplează scorul cuvântului se află pe toate cele patru părți ale tablei și sunt la o distanță egală unele de celelalte	126
25	Pătratele bonus se pot identifica după culorile lor diferite	130
26	Pătratele bonus care oferă puncte adiționale pot fi folosite doar o dată	134
27	„E“ este cea mai versatilă vocală pe care o poți deține	140
28	Dacă un jucător nu poate juca un cuvânt când e rândul său, atunci are dreptul să spună „pas“ sau își poate schimba toate literele cu piese noi	146
29	Dacă spui „pas“ unui rând sau schimbi piese, scorul tău va fi zero	151
30	Când săculețul este gol și unul dintre jucători are suportul gol, jocul se va termina. Câștigător este jucătorul cu cel mai mare scor total	155
31	Totalul de puncte al pieselor rămase se scade din scorul final al fiecărui jucător	158
32	Dacă jucătorul care a pus capăt jocului nu are piese rămase, un bonus adițional se adaugă scorului său final	161
33	Per total, câștigător este jucătorul cu cel mai mare scor final	165
34	Toate cuvintele care se găsesc într-un dicționar standard sunt permise în jocul de Scrabble	171

35	Există și dicționare oficiale de Scrabble disponibile, iar acestea sunt în mod regulat actualizate cu cuvinte noi, urbane.	176
36	Jucătorilor nu le este permis să folosească abrevieri, prefixe sau sufixe pe tablă.	180
37	Există o comunitate înfloritoare de Scrabble online.	187
38	Jucătorilor nu le este permis să folosească cuvinte cu cratimă sau apostrof pe tablă.	189
39	Jucătorilor nu le este permis să folosească cuvinte care încep cu majusculă	195
40	Jucătorilor nu le este permis să folosească cuvinte străine când joacă Scrabble în limba română	200
41	Jocul de Scrabble este disponibil în douăzeci și nouă de limbi	207
42	Jucătorilor nu le este permis să pipăie piesele din săculeț pentru a simți literele	210
43	Două dintre literele cu cel mai mare scor sunt „X“ și „Z“	217
44	Există peste o sută de cuvinte din două litere permise în Scrabble.	222
45	Cuvintele mai lungi nu sunt neapărat cele cu cel mai mare scor	226
46	Scrabble se numea inițial „Lexico“	232
47	Jucătorii începători ar trebui să învețe cuvintele din două litere, pentru a-și crește şansele de câștig	239

48	„S“ este una dintre cele mai folosite litere pentru a începe cuvinte	244
49	Jocul de Scrabble poate fi folosit pentru a-ți îmbunătăți vocabularul.	250
50	Nu trebuie să știi înțelesul unui cuvânt ca să-l poți juca	254
51	Antrenarea cu anagrame poate îmbunătăți stilul unui jucător	259
52	Un suport cu piese ideal este alcătuit din puțin mai multe consoane decât vocale.	263
53	Undeva în lume, există un milion de piese de Scrabble lipsă	266
<i>Mulțumiri</i>		273

Scrabble e un joc de cuvinte famos care se joacă cu o sută de piese

Marți

Îl aud pe tata zdrăngănind la parter, ceea ce înseamnă că micul dejun e aproape gata.

Învelesc jurnalul mamei în bluza de pijama și îl vâr în sertarul cu tricouri.

Verific sticla cu apă a lui Neville și apoi cobor, înainte să mă strige tata, scutindu-l de una dintre crizele lui de tuse. De obicei, pleacă înainte să mă ridic din pat, dar azi monteață o bucătărie într-o casă care e doar la două străzi distanță, așa că pleacă mai târziu.

Tata suflă și amestecă în ceva de pe aragaz. Se învârte și pune două farfurii pe masă, înclinându-și capul astfel încât să nu-i cadă scrumul de țigără din gură.

Micul dejun e același cu cina de aseară: ouă și fasole, dar fără cartofi.

Mai pune o farfurie cu trei felii de pâine prăjită cu unt pe ea. Mama obișnuia să le taie în diagonală, triunghiuri. E stupid, știu, dar pâinea are mereu gust mai bun tăiată așa.

Fac două căni de ceai și ne aşezăm amândoi.

Tata a uitat ketchupul și se ridică iar.

Un cuvânt din șapte litere

Mi-e poftă de niște sos, dar el e cu spatele la mine, la bufet.

— T-Ta-Ta...

E doar un amărât de cuvânt din patru litere: T-A-T-Ă.

Nici măcar nu are un punctaj ca lumea pe tabla de Scrabble pentru că e atât de simplu.

TATĂ. Spune-o odată.

— Ta-Ta-Tată.

Se întoarce cu sticla de ketchup în mâna.

Îl privesc. Mă privește înapoi.

— V-Vreau n-niște...

Îmi fac tot timpul griji că tata se va enerva, dar nu o face aproape niciodată.

Mă opresc și înghit în sec. Tot nu am terminat propoziția.

— La naiba, Finlay.

Tata vine la masă.

— Mâncăm cât e caldă mâncarea sau ce facem?

Dau din cap că da.

— Poftim, ketchup.

Îl trântește pe masă.

— Asta voiai?

Nu spun nimic.

Începem să mâncăm. Tata își împinge farfuria puțin la dreapta, ca să aibă loc mai bine să își întindă ziarul.

Ceasul de perete are un ticăit zgomotos și pot auzi tigaia scărțâind și pocnind, în timp ce se răcește.

Tata râde de ceva ce abia a citit și pot vedea bine oul și cartofii mestecați, care sunt încă pe vârful limbii lui.

— Ce-i?

Se oprește din mestecat și se uită la mine. Vreau să-i spui tatei despre noile cuvinte din două litere pentru Scrabble pe care le-am învățat aseară și despre hotărârea mea de a-i scrie mamei. Aș vrea ca el să-mi spună că e în regulă că nu am putut rosti cuvintele mai devreme.

Îmi privesc farfuria și nu spun nimic.

— Dă aici oul dacă nu-l mai vrei, băieți, spune el, cu gura încă plină.

Dintre cele o sută de piese cu litere în joc, două sunt goale

Autobuzul școlii a întârziat, iar în câteva minute s-a format o coadă mare în spatele meu.

Plouă mărunt și aerul dimineții e răcoros, dar vremea se încălzește.

Îmi simt rucsacul greu și incomod în spate. Sunt patru cărți groase de la bibliotecă acolo, toate cu termenul depășit. Dezbăt dacă să merg pe jos până la următoarea stație, când îi aud vocea în spatele meu:

— F-F-Finlay!

Se aude un tropăit în timp ce Oliver și gașca lui se apropie de stația de autobuz.

Nu-mi dau seama că îmi țin respirația decât când încep să mă simt puțin amețit. Iau o gură de aer, dar nu mă întorc. N-au mai luat niciodată autobuzul din stația asta înainte, e ca și cum ar fi venit aici doar ca să mă terorizeze.

Oliver strigă din nou, de data asta mai tare.

— F-fir-ar al naibii, e F-Finlay.

Ignoră coada și vin drept în față, ca să mă înconjoare. Toți își poartă cravatele abia înnodate, cu noduri

neglijente, iar Oliver are un model spiralat ras în păr pe o parte a capului. Are o expresie de îngrijorare pe față.

— Ești OK, F-Finlay? T-T-trebuie să fi înghețat de-a b-binelea, stând aici.

Toată lumea râde. Chiar și ceilalți copii, care abia mă cunosc.

— E serioasă treaba, spune Oliver cu un glas îngrijorat. Se pare că F-Finlay M-McIntosh a și surzit, pe lângă că e mut. Credeți că i-ar trebui nițel soc ca să-și vină în fire?

Oamenii își bat joc și râd, făcând mare larmă. Ochi sclipitori și dinți drepti apar peste tot în jurul meu.

E un petic de iarbă la baza stâlpului cu indicatorul pentru autobuz, care a reușit cumva să supraviețuiască tropăielii a mii de ghete și pantofi. Mă imaginez făcându-mă mic lângă el, astfel încât sunt aproape invizibil.

Pentru câteva secunde, toată larma din jurul meu se dizolvă în depărtare.

Nu mă aştept la lovitura care mă trimite zburând direct cu capul în stâlpul de fier. O durere acută îmi ricoșează în interiorul craniului. Îl simt pe Oliver trăgând de rucsacul meu și nu mă pot gândi decât că săculețul meu cu piesele de Scrabble, cel pe care mama l-a făcut înainte să plece, e înăuntru.

Cineva îmi trage mâna stângă la spate – sunetul se intensifică – și îmi simt rucsacul alunecându-mi pe o parte. Fără măcar să mă gândesc la asta, îmi arunc celelalte mâna rapid în aer, înainte ca rucsacul să alunecă complet și lovesc cu cotul îndărătat, ca să dau pe toată lumea la o parte. Înainte să-mi dau seama ce am făcut, Oliver e la pământ, gemând și ținându-se de umăr.

Uitasem de cărțile de la bibliotecă. Tocmai l-am pocnit pe Oliver cu toată greutatea lor.

Râsul se oprește. Mă uit în jur și o mulțime de ochi mă privesc; unii dezaprobat, alții curioși, iar în unele priviri e chiar o urmă de admirătie.

Se audă un bubuit puternic de diesel și un vâjăit de frâne cu aer comprimat. Nu m-am bucurat niciodată mai tare să văd autobuzul școlii. Ușile șuieră și se deschid, iar eu sar înăuntru, îi flutur legitimația de autobuz șoferului și mă aşez greoi, cât mai departe posibil de geamurile dinspre trotuar.

Când autobuzul pornește, mă uit înapoi și îl văd pe Oliver ridicându-se în picioare și privindu-mă furios, cu față fermă și trasă, în timp ce își freacă umărul și îi alungă pe prietenii lui, care încearcă să-l ajute.

Chiar înainte să-mi iau privirea de la el, face un gest cu degetul de-a latul gâtului, ca și cum l-ar tăia.

Tabla de Scrabble este compusă din pătrate individuale mai mici, care alcătuiesc împreună un careu mare, tip grilă

De îndată ce mă întorc de la școală, aştept să înfulec cina și să evadez la etaj.

— Ai o vânătaie zdravană pe frunte, spune tata, punând cana jos și privindu-mă. Cum ai făcut rost de ea?

Apăs umflătura puțin prea tare și tresar.

— M-am îm-împiedicat, spun eu. La sta-sta-sta...

— Stația de autobuz?

Aprob din cap.

— Așa cum ți-ai rupt și mâneca sacoului în stația de autobuz?

Tata se încruntă.

Mi-am petrecut întreaga zi așteptând să fiu chemat în biroul tutorelui de an pentru că l-am rănit pe Oliver. Când va face plângere, probabil mă vor exmatricula.

Tata își drege vocea.

— Nu-s căzut din cer, să știi, băiete. Dacă te necăjește cineva, vreau să știu lucrul ăsta.

— S-Sunt b-bine, spun eu.

Așez farfuriile murdare în chiuvetă și mă îndrept spre corridor. Tata are intenții bune, dar nu înțelege cum merg lucrurile la școală.

Un cuvânt din șapte litere

Sus în dormitor, îmi pornesc calculatorul.

În timp ce se încarcă sistemul de operare, mă uit la trenul de 5:45 trecând în goană în drumul lui spre Lincoln. Casa noastră e chiar lângă șinele de cale ferată și, chiar dacă avem ferestre duble, tot îl poți auzi.

Pot vedea cum se clatină capetele navetistilor în drum spre casă, la sfârșitul zilei lor lungi. Pun pariu că se gândesc ce o să mănânce la cină sau la ce o să se uite la televizor mai târziu, ori s-ar putea chiar să plănuiască cum își vor cheltui salariul la finalul lunii. Mai degrabă aș lucra decât să merg la școală.

La început, când m-am mutat cu tata la Colwick, obișnuiam să stau în camera mea cu orele, monitorizând mersul trenurilor. Făcusem chiar și un tabel, ca să arate ordonat și profesional.

Nu am făcut nimic cu paginile peste pagini de numere, dar atunci simțeam că e important. Dacă ratam un tren, mă panicam. Ca și cum ceva rău avea să se întâmple.

Într-o seară, tata m-a întrebat ce făceam, așa că i-am arătat liste. După asta, mi-a cumpărat un computer – și atunci am aflat că există o întreagă comunitate care joacă Scrabble online.

Eu și mama obișnuiam să jucăm Scrabble tot timpul. Când tata se uita la fotbal în sufragerie, eu și mama puneam tabla pe masa din bucătărie.

Acum joc online cu diverși oameni din toată lumea. Săptămâna asta au fost Todd din Kansas, Markus din Germania, Jasminder din India și Sarah din Londra. În sinea mea, cred că Markus trișează. De unele cuvinte pe care le născostește nici măcar eu nu am auzit.

Nu e loc de vorbărie sau pierdere de vreme, trecem direct la joc. Ceilalți jucători nu știu absolut nimic despre mine. Habar nu au că nu pot să-mi spun propriul nume sau să leg o propoziție.

Mi-ar plăcea să fiu băiatul acela în realitate.

Știi cum stă treaba când joci Scrabble online; nu există niciodată surprize.

Mai puțin în seara aceasta.

În seara aceasta, când mă aşez în fața ecranului, mă aşteaptă un jucător. Ceea ce nu ar fi ieșit din comun, în afară de faptul că nu face parte din grupul meu obișnuit. E cineva complet nou.

O fereastră pentru mesaje apare pe ecran.

Salut... sunt Alex. Vrei să jucăm?

De ce nu? Competiția proaspătă e întotdeauna bună.

OK, răspund. Eu sunt Finlay.

Începem să jucăm și Alex e chiar bun. Dar am un set decent de piese.

Un sunet ca o zgârietură mă distrage, dar e doar Neville tărăganându-se afară din căsuța lui. Hamsterii sunt ceea ce numim animale *crepusculare*, iar asta înseamnă că Neville e pe afară la asfințit. În funcție de starea lui, e treaz între opt seara și trei dimineața, iar atunci apuc să vorbesc cu el despre ziua mea.

— Seara bună, Neville, îl strig.

Se uită la mine și amușină din nas. El e cel mai bun prieten al meu și nu-mi pasă dacă sună nebunesc. Neville nu dă doi bani pe cum vorbesc și mie nu-mi pasă că el nu vorbește deloc. Ne înțelegem perfect unul pe altul.

Curând, Alex rămâne în urmă cu scorul. Amândoi venim cu cuvinte standard și nu e nimic neobișnuit în legătură cu jocul.

Până ce fereastra de mesaje apare iar, douăsprezece minute mai târziu.

Antrenamentul de fotbal m-a terminat, dar nu caut scuze, ești foarte bun. De cât timp joci, Finlay?

Vorbăria nu e văzută cu ochi buni nici în timpul jocurilor față în față și nici online. Fără vorbit, ceea ce e numai bine pentru mine.

Mă uit la fereastra cu mesajul și la cuvintele din ea. A blocat o parte din tablă.

E rândul meu. Plănuiam să joc B-A-T-J-O-C-O-R-I-T, folosind T-ul din unul dintre cuvintele lui Alex și să placez J-ul, care valorează 10 puncte, pe un pătrat de literă dublă. Dar deja am uitat aranjamentul exact și totalul de puncte pe care l-aș obține.

Înainte să îmi afecteze și mai tare jocul, dau click pe x-ul mic din dreapta sus și închid fereastra de mesaje. Îmi joc literele și aștept ca Alex să își joace cuvântul.

În câteva secunde, fereastra apare iar.

De cât timp joci, Finlay?

Îmi tastez răspunsul.

De la șase ani.

Poate se va opri din pălavrăgit acum.

Încă două ture fiecare și îmi joc următorul cuvânt, care îmi aduce patruzeci și două de puncte și scorul la 278-199, în avantajul meu.

Atunci fereastra apare din nou.